

MARTORII LUI DUMNEZEU

Bună

seara, prieteni. Mă bucur foarte mult pentru că în seara aceasta sunt aici ca să slujesc din nou în Numele Domnului nostru Isus Hristos și spre slava SA. Îi sunt recunoscător pentru acest privilegiu și cred că vom avea un timp minunat pentru slava Lui, fiindcă aceasta dorim cu toții: să-L vedem preamărit. Aceasta este în inima oricărui credincios: să-L vadă pe Isus Hristos mai presus decât orice de pe acest pământ. Și cred că singura alternativă pe care o am în viață este să văd aceasta.

Cred

că este ultima seară în această clădire, pentru că mâine ne vom muta la Madison Square Gardens, unde vom avea o sală mai mare decât aceasta.

Cred

că vom putea continua adunările, astfel ca Dumnezeu să-Și adune laude și multe suflete să vină la Hristos. Acesta este cel mai important lucru din viața oricărui om, indiferent cât de mult succes ar avea în afaceri. Cred că cel mai mare privilegiu pe care l-a primit ființa umană este să-și predea inima lui Isus Hristos, să se nască din nou și să primească Viața veșnică.

În

Vechiul Testament, au primit șarpele de aramă, și toți cei care se uitau la el, trăiau. Aceasta facem și noi în seara aceasta: privim la EL, la Isus Hristos, și trăim.

În

seara aceasta, ca și în ultimele două seri, voi încerca să vorbesc mai mult înainte de a intra în serviciul de vindecare, deși este greu să treci de la o ungere la alta.

Una

se desfășoară sub îndrumarea divină a unei Ființe îngerești, printr-un dar; în timp ce cealaltă, este vorbirea Cuvântului lui Dumnezeu prin inspirația Duhului Sfânt.

Astfel,

în fiecare seară voi ține câte o predică scurtă. Eu știu că cuvintele mele pot să cadă, pentru că sunt doar un om, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu poate cădea niciodată, pentru că El este Dumnezeu. Aș vrea să citesc în fiecare seară măcar câte puțin din acest Cuvânt, pentru că știu că atunci audiența va primi Adevărul veșnic al lui Dumnezeu, și ca urmare va avea parte de binecuvântările Lui.

Nădejdea

mea este că Dumnezeu va veni și în seara aceasta în adunarea noastră și Se va arăta în puterea Lui. Aseară abia am putut ieși de sub ungeri, atât de puternică a fost; și vreau să-l mulțumesc lui Dumnezeu pentru credința voastră minunată.

Eu

știu că întotdeauna în orașe ca Florida, Phoenix, etc., există foarte multă confuzie. Aceasta se datorează faptului că vin tot felul de oameni: din tabere de vară sau din tabere de iarnă, etc., cu tot felul de păreri. Necazul este că indiferent ce fel de idei au, găsesc întotdeauna pe cineva care să-i creadă și astfel formează diferite grupări și denominațiuni. De acolo încep de obicei prejudecățile și indiferența, acest lucru întâlnindu-se în toate orașele mari. Și știu că nici Phoenix nu face excepție. Dar când văd acest grup de oameni, uniți într-o inimă și un gând, cred că întotdeauna vor fi la fel.

După

ce voi pleca de aici, să vă amintiți că înainte să-L puteți iubi pe Dumnezeu, trebuie să vă iubiți unii pe alții. Înțelegeți?

Duminică

după amiază voi pleca și s-ar putea să revin ca să merg în Rezervație, pentru că n-am putut să-i aduc aici pe prietenii indieni. Poate vom reuși să ținem și acolo măcar o adunare de o seară.

Îmi

amintesc de ultima adunare pe care am avut-o în Rezervația apașilor. Ce timp minunat am avut acolo! Inima mea sângerează pentru oamenii aceia; și spun aceasta cu dragoste și respect. Din câte observ, printre noi sunt doi sau trei indieni. Poate nu înțeleg nici un cuvânt în engleză, dar dacă există o rușine pe steagul nostru, este felul în care sunt tratați acești indieni. Așa este. În definitiv, aceasta este țara lor; Dumnezeu le-a dat-o lor, ceea ce înseamnă că noi suntem străini aici, nu ei. Dar ce am făcut? Am folosit forța și le-am luat-o; și am putut face aceasta numai pentru că ei nu erau organizați.

Aceasta

face și Satana cu biserica. De ce? Pentru că mădularele nu sunt în unitate unul cu celălalt. Acesta-i motivul pentru care ne desparte atât de ușor.

Inima

mea este pentru indieni. Îmi amintesc foarte bine adunările de acum 6-7 ani din Rezervația apașilor, când Dumnezeu cel Atotputernic a lucrat printre ei. Indienii treceau râul dis de dimineață; toți erau uzi până la brâu, dar au plecat de acolo vindecați. Nici nu era nevoie de rugăciune, pentru că ei doreau doar să traverseze platforma și erau vindecați.

Îmi

amintesc că a venit pe platformă și o femeie bătrână, iar un băiat tot încerca să ajungă la ea. N-au reușit nicicum să-l facă să înțeleagă că trebuia să rămână la locul lui, iar în cele din urmă, l-a luat fratele Moore și l-a așezat în spate.

Bătrâna

indiancă avea două cârje sub braț, din pricina artritei, iar lacrimile îi curgeau pe obraji adânc brăzdați de riduri. Privind-o, mă gândeam: „Biata femeie, este și ea mama cuiva...” O priveam atent în timp ce se apropia încet, dar când a ajuns aproape de mine, a murmurat ceva, a luat cârjele și mi le-a dat mie, s-a îndreptat și a mers mai departe pe platformă.

Era

aproape ziuă și eu eram încă acolo și mă rugam. La un moment dat, am văzut un individ mare, un fel de războinic indian. Tremura de frig și avea buzele albastre pentru că era ud până la brâu.

L-am

întrebat: „Știi engleză?”

„Puțin,”

a răspuns el.

„Nu

te temi că vei face pneumonie?”

„Nu,”

a răspuns el, „Isus Hristos are grijă de mine.

L-am adus pe tatăl meu.” Bătrânul stătea întins pe o scândură pentru că era paralizat. L-am privit din nou pe tânăr și l-am întrebat:

„Crezi

că dacă mă voi ruga lui Dumnezeu, El îl va vindeca pe tatăl tău?”

„Da.”

„Adu-l

aici,” am spus eu și mi-am pus mâinile peste el, după care a fost dus mai departe și a venit următorul. După câteva minute, am privit întâmplător spre ei și l-am văzut pe bătrânul frate indian cu scândura pe care zăcuse pe umăr, făcând cu mâna la toată lumea. Era vindecat.

Dar

oamenii care sunt deștepți și educați, se opresc și încearcă să-și imagineze cum este. Din cauza aceasta nu izbutesc ei! Tu nu trebuie să-ți imaginezi nimic. Nu contează cât ești de deștept, pentru că Dumnezeu nu se poate cunoaște prin educație, ci doar prin credință. Tot ce trebuie să faci, este să privești spre El și să crezi; să crezi chiar dacă nu vezi nimic. Numai în felul acesta Îl vom avea pe Hristos.

Fie

ca Domnul să vă binecuvânteze. Am să încerc să stau cu ochii la ceas, ca să ne rămână cât mai mult timp pentru rugăciune. Și așa vrea să faceți ceva în seara aceasta: acceptați vindecarea indiferent ce simțiți. Credeți în inima voastră și spuneți simplu: „Asta este. Asta-i tot. Acum Îl accept.”

De

obicei, oamenii așteaptă până în ultima zi a campaniei și abia atunci iau o decizie. Ei bine, nu așteptați până la sfârșitul adunării, ci faceți-o chiar acum, pentru că s-ar putea ca după ce plecați, să vă dați seama că aseară a fost un moment crucial. Faceți presiune și atunci se va întâmpla! Dar pentru aceasta, trebuie să ajungeți disperați și să fiți siguri de ceea ce vreți.

Odată,

un predicator pleca din oraș, împreună cu echipa lui, oameni săraci, așa cum sunt predicatorii Duhului Sfânt. Numele lui era Levi Vance și fusese vindecat de cancer. A fost internat într-un spital, dar medicii nu au avut ce să-i mai facă, însă o femeie cumsecade a venit să-l ducă undeva să se facă rugăciune

pentru el, și să fie vindecat.

El

i-a zis: „Dar eu sunt evreu.”

„Și

ce-i dacă ești evreu? Și Isus a fost.” Desigur, ea a spus ceva greșit. Și a continuat: „Sângele unui evreu ne-a salvat.” Dar nu, nu a fost sângele unui evreu, ci al lui Dumnezeu. Nu sângele unui om ne-a salvat, ci sângele creativ al lui IahveH Dumnezeu, Cel care a creat celula de sânge. După sânge, El n-a fost nici evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu, ceea ce înseamnă că sângele lui Dumnezeu ne-a salvat.

Omul

s-a dus acasă și a început să se roage și să se gândească ce să facă, iar când a privit spre baie, iată că acolo stătea o Lumină și un glas i-a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați.*” Și s-au rugat pentru el chiar în seara aceea, iar când s-a dus acasă, oamenii au crezut că a venit Armata Salvării pe stradă. Își pusese pălăria în cârje și mergea strigând cât îl ținea gura. Vedeți, el era un predicator adevărat.

Și

când au plecat din oraș, soția lui i-a zis pe drum:

„Levi,
mi-e sete.”

„Vrei
să opresc aici?”

„Nu,
du-te mai departe până la următorul hidrant.”

„Scumpo,
aici este un hidrant.”

„Mai
aștept, poate găsim altul.” Și au mers mai departe, afară din oraș, dar la un moment dat i s-a făcut atât de sete, încât nu a mai putut răbda. Undeva, pe câmp, era o cireadă de vaci și în apropierea lor era o pompă de apă. Când a văzut-o, ea a zis: „Trebuie să oprești!” Și când a oprit, a luat o cană, a sărit gardul și a alergat cât a putut de tare, fiindcă abia aștepta să bea apă: făcea presiune. Și oridecâte ori presezi, Dumnezeu vine în scenă, în ceasul cel mai disperat.

Acum
aș vrea să citesc un Cuvânt din **Fapte 1.8:**

***„Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori
Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată
Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.”***

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la
citirea Cuvântului. Haideți să ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul.

Tată ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim, Ție,
marele Creator al cerului și al pământului, Autorul Vieții veșnice, Dătătorul
oricărui dar bun, că L-ai trimis pe Isus Hristos, Fiul Tău, să moară în locul
nostru: Cel iubitor, pentru cei fără iubire; Cel fără vină, pentru cei
vinovați. O, cât Îți mulțumim, pentru că știm că ne-ai iubit așa păcătoși cum eram
și ne-ai dat Viața veșnică, făcându-ne copiii Tăi. Încă nu s-a arătat cum vom

fi, dar știm că atunci vom avea un trup ca al Lui, fiindcă Îl vom vedea așa cum este.

Doamne, după aceasta tânjesc inimile noastre: să-L vedem așa cum este El, să-L privim pe Cel iubit. Îl vom adora și Îl vom încorona ca Împărat al nostru, apoi Îi vom spune cât Îl vom lăuda de-a lungul veacurilor care vor urma. Când va sta pe tronul lui David, părintele Lui și va împărăți peste acest pământ pentru o mie de ani, mi-ar plăcea să stau undeva (Domnul să-mi dea un loc lângă un copac) și să-L privesc.

Dumnezeule, Te rog să îngădui ca prezența Lui să fie aproape de fiecare inimă de aici. Dacă sunt și necredincioși, fie ca în seara aceasta să devină și ei copii predați ai lui Dumnezeu.

Tată, unii au alunecat și au căzut, dar Te rugăm să-i aduci înapoi pe cale. Vindecă bolnavii și suferinzii și fă să nu mai fie nici un slăbănog printre noi, pentru că și ei au fost incluși în suferința Ta. Tu ai purtat slăbiciunile noastre, ai fost străpuns pentru fărădelegile noastre și prin rănilile Tale am fost vindecați. Ajută-ne Doamne, să spunem și noi în seara aceasta ca David: *„Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui!*

El îți iartă toate fărădelegile tale El îți vindecă toate bolile tale...” (Psalmul 103.2-3).

Unge buzele celui ce va vorbi, Doamne, și urechile celor ce vor asculta și fie ca Duhul Sfânt să ducă Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare inimă care are nevoie, fiindcă este scris că *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Toate

aceste binecuvântări le cerem în Numele iubitului Tău Fiu, Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta voi vorbi despre martori, pentru că în textul citit, Isus a spus: „**și-Mi veți fi martori.**” Dar când devii un martor al Lui?

Tu nu devii un martor al Lui când aderi la o biserică și nici când devii diacon, ci vei fi martorul Lui atunci când vine peste tine Duhul Sfânt. Martorul este o persoană care știe sau a văzut ceva. Tu nu poți merge la Tribunal și să spui: „Doamna Cutare mi-a spus asta și asta.” Dacă vorbești în felul acesta, vei fi scos afară, pentru că trebuie să fi văzut sau să fi auzit ceva; trebuie să știi ceva înainte ca să poți fi un martor.

Tot așa, înainte ca să fii un martor al lui Dumnezeu trebuie să știi ceva, pentru că martorii chemați de El au experiență cu privire la ceea ce vorbesc.

Și noi, martorii lui Dumnezeu din Phoenix și din întreaga lume, avem experiența învierii lui Isus Hristos. Tu poți experimenta aceasta prin mărturia Duhului Sfânt.

Poate zici: „Pentru câtă vreme?” În Fapte 2.39, Petru spune că această experiență a fost pentru evrei, pentru copiii lor și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru. Vedeți pentru câtă vreme? Cât timp Dumnezeu cheamă, martorii chemați de El trebuie să aibă această experiență.

Domnul nu a spus: „Vreau să mergeți acum și să fiți martorii Mei!” ci a zis: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori*”

Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori..." Dar mai întâi trebuie să aveți o experiență de prima mână.

Dacă aș merge în cel mai josnic bar, plin de bețivi și jucători de cărți, și i-aș întreba: „Ce credeți despre Isus Hristos?” ei mi-ar răspunde: „Este Fiul lui Dumnezeu.” Dar aceasta nu-i va mântui. Apoi aș întreba:

„Tu de unde știi că este Fiul lui Dumnezeu?”

„Așa mi-a spus mama.”

„Poate că mama ta a fost în ordine, dar cu tine cum este?” Înțelegeți?

Dacă aș merge la un membru al bisericii și l-aș întreba: „Ce crezi, cine a fost Isus Hristos?” mi-ar răspunde:

„Fiul lui Dumnezeu.”

„De unde știi?”

„Păi, așa mi-a spus păstorul meu.”

„Păstorul tău poate fi în ordine, dar cu tine cum este?” Înțelegeți?

Mama ta are dreptate, și la fel păstorul, dar Biblia spune că „*nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.*” (1 Corinteni 12.3). Duhul Sfânt trebuie să mărturisească pentru tine, trebuie să fie o experiență personală. Sper că înțelegeți.

Indiferent cât de mult mergi la biserică, cât de adânc este gravat numele tău undeva sau dacă este scris în registru, nu înseamnă nimic până nu ești un martor al învierii lui Isus Hristos prin umplerea cu puterea Duhului Sfânt. Până atunci, iei cuvântul altcuiva.

Poate zici: „Frate Branham, eu știu că Isus este Hristosul, pentru că așa spune Biblia.” Biblia are dreptate, dar tu ce știi despre aceasta? Vedeți, este o problemă personală, o mărturie personală. Fiecare trebuie să știe personal că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, iar aceasta se întâmplă numai atunci când Duhul Sfânt mărturisește împreună cu duhul tău; când te naști din nou și strigi: „Ava”, adică „Tată.” Tu ești un martor al lui Dumnezeu, atunci când duhul tău poartă mărturia Duhului Său: că ești o fiică sau un fiu al Lui.

Zilele trecute, cineva mi-a zis: „Frate Branham, tu îl crezi pe Dumnezeu prin credință. Și Avraam l-a crezut pe Dumnezeu prin credință, aceasta fiind tot ce poți face ca om. Nu este vorba de nici o experiență.”

„O, ba da, fratele meu!”

„Dar ce poți face mai mult decât să crezi în Dumnezeu?”

„Nu uita că Avraam l-a crezut pe Dumnezeu prin credință, iar Dumnezeu i-a dat un semn prin care a arătat că i-a primit

credința: semnul tăierii împrejur. Și noi Îl credem pe Dumnezeu prin credință, iar El ne-a dat botezul Duhului Sfânt ca semn al pecetluirii credinței noastre.” Înțelegeți?

În Efeseni 4.30 scrie: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* Aceasta este pecetea Legământului nostru: botezul Duhului Sfânt.

Dacă spui că crezi în Dumnezeu, dar nu ai primit Duhul Sfânt, înseamnă că este ceva greșit cu credința ta, pentru că Dumnezeu este obligat să dea botezul cu Duhul Sfânt fiecărui credincios care se pocăiește și se botează în apă. El dorește să ți-L dea mai mult decât dorești tu să-L primești. Așa este. Deci undeva este ceva greșit. Înseamnă că tu ai doar o credință mintală, și nu credința din inimă, pentru că altfel, Dumnezeu este obligat să-Și țină Cuvântul.

El a spus: *„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39). Acesta-i adevărul. Și Dumnezeu trebuie să țină această făgăduință dată. Da, domnilor.

El a făcut-o de-a lungul epocilor și o va face și astăzi, fiindcă și aceasta este o epocă biblică: este aceeași Biblie, același Dumnezeu, aceleași semne, aceleași minuni, același Duh Sfânt, totul este la fel pentru că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Autorul Bibliei, Conducătorul Bisericii, Vindecătorul oricărei boli, Același ieri, azi și în veci.

Și El a spus: „*Voi veți fi martorii Mei.*” O experiență.

Odată, Dumnezeu a dat o făgăduință și El n-a lăsat niciodată lumea aceasta fără un martor. Întotdeauna, El a avut un om care a avut o experiență, pe cineva care să știe ce vorbește.

Odată, i-a făgăduit lui Avraam că sămânța lui va călători într-o țară străină, unde va fi roabă, dar apoi El îi va scoate de acolo cu mână puternică. Și când s-a apropiat timpul împlinirii făgăduinței Sale, s-a ridicat un Faraon care nu-l cunoscuse pe Iosif. Tot atunci, în deșertul Madian trăia un om care fugea de Dumnezeu, un bărbat de 80 de ani, care păștea turmele socrului său. Și iată că într-o zi, Dumnezeu i-a atras atenția printr-un rug aprins, iar Moise s-a întors să vadă ce este.

De obicei, credinciosul se întoarce și se uită întotdeauna când apare ceva supranatural, în timp ce omul obișnuit trece mai departe și zice: „Este doar o iluzie optică.”

Astfel, Moise s-a oprit să vadă de ce nu se mistuia rugul acela care ardea. Și când s-a apropiat de el, Duhul Sfânt care era în acel tufiș, i-a zis: „*...scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.*” (Exod 3.5), după care a continuat: „*...Eu te voi trimite la Faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel, căci am auzit gemetele lor. Acum am venit să-i eliberez.*” Priviți ce spune El: „*Am venit jos să-i eliberez, dar te trimit pe tine.*” (Exod 3 – parafrizare).

În seara aceasta, Isus Hristos este prezent în clădire ca să facă minuni, dar El le face prin Biserica SA, prin poporul Său: „*...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa. În Numele Meu*

vor scoate draci...” și așa mai departe. Este adevărat? Dumnezeu a însărcinat Biserica să facă aceste lucruri. Dar vedeți? Aici este problema cu biserica de astăzi: ea nu-și cunoaște poziția. Dacă în seara aceasta v-ați cunoaște poziția și cine sunteți cu

adevărat, în următoarele cinci minute n-ar mai fi nici o persoană bolnavă. Așa este. Problema este că voi așteptați ca aceste lucruri să se întâmple cândva, când ele sunt deja aici. Noi suntem fiii lui Dumnezeu. Nu vom fi într-o zi, ci suntem chiar acum; chiar acum stăm în locurile cerești în Hristos Isus. O, dacă ați recunoaște aceasta, dacă ați putea vedea autoritatea supremă pe care a dat-o Isus Hristos fiecărui credincios!

„...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” (Marcu 11.24).

Acesta este adevărul. Orice lucru dorești când te rogi, să crezi că l-ai primit și-l vei avea!

În timp ce stătea în fața aceluia rug aprins, când încă nu știa ce se întâmplă, Moise a zis: „Arată-mi slava Ta.”

Vedeți? Uneori, Dumnezeu face unele lucruri în mod ciudat, deosebit, astfel încât pentru mintea firească par o nebunie. El lucrează atât de simplu, încât provoacă confuzie în gândirea firească. De exemplu, nașterea din fecioară și alte lucruri de felul acesta. Ei pur și simplu nu știu ce să creadă despre aceasta, dar Dumnezeu știe ce face.

Vorbind despre venirea lui Ioan Botezătorul, cel care urma să-L prezinte pe Isus Hristos, Scriptura spune că atunci: *„Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în câmpii, și strâmtoarele în vâlcele!”* (Isaia 40.4). Atunci *„Munții și dealurile vor răsună de veselie înaintea voastră, și toți copacii din câmpie*

vor bate din palme." (Isaia 55.12). Gândiți-vă! Cine era acesta? Un predicator, un om al pădurii, învelit într-o piele de oaie și cu fața acoperită de barbă, care stătea pe malurile nămolose ale Iordanului și predica pocăința. Amin. El nu era îmbrăcat în mătase, dantele sau satin.

Și când a mers la rău să-L boteze pe Isus, Dumnezeu a vorbit din cer, iar Ioan a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel peste Omul care Se născuse într-un grajd. Vedeți, ce numește lumea mare, Dumnezeu numește nebunie; și ceea ce lumea numește nebunie, Dumnezeu numește mare. Așa că nu vă supărați când sunteți numiți nebuni.

Să nu uitați că voi nu puteți avea și gândul lui Hristos și gândul lumii în același timp. Nu puteți fi în același timp și pe calea lui Dumnezeu și pe calea voastră. Tu trebuie să te dai la o parte pentru ca Dumnezeu să-Și urmeze calea cu tine. Acesta este singurul mod în care vei face ceva: trebuie să lași deoparte toate gândurile și argumentele tale și să crezi. Asta-i tot.

Dacă Maria ar fi început să argumenteze cu privire la nașterea din fecioară și ar fi spus: „Stai puțin! Eu n-am cunoscut nici un bărbat. Cum să pot avea un copil? Așa ceva nu s-a mai auzit. Nici nu-mi vorbi despre așa ceva!” Dar ea L-a crezut pe Dumnezeu pe Cuvânt și a început să-l mulțumească pentru Copilaș. Înainte să simtă sau să vadă vreun semn, Maria a crezut Cuvântul Îngerului, s-a bucurat în inima ei și L-a lăudat pe Dumnezeu, spunând tuturor că va avea un copil fără să cunoască vreun bărbat.

Dumnezeu să ne dea mai multe Marii aici în Phoenix, care să-L creadă pe Dumnezeu pe Cuvânt și să înceapă să se bucure înainte să se întâmple ceva. De aceasta aveți nevoie.

Maria a fost preumbrită de Duhul Sfânt; și când

Duhul Sfânt preumbrește cu adevărat pe cineva, omul acela Îl crede pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Priviți-l pe Moise. El a omorât un om și a fost fugar timp de 40 de ani, fiindcă era căutat pentru crimă. Cum putea să se mai întoarcă în Egipt? El l-a zis Domnului: „Arată-mi slava Ta!” Și Domnul i-a zis: *„Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada.*

Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.” (Exod 4.6-7). Și noi știm că i-a dat și semnul cu toiagul.

Când Dumnezeu i-a arătat slava Sa, Moise a devenit un martor al slavei Domnului și a fost gata de plecare. Să nu uitați care erau cele două semne ale slavei Lui:

Primul semn era vindecarea divină, iar cel de-al doilea era înfăptuirea unei minuni cu băț.

Astfel, când un om vede și știe ceva, Îl crede pe Dumnezeu pe Cuvânt și devine un martor al slavei Lui.

Și Moise a zis: „Sunt gata de drum.” Vi-l puteți închipui pe acel bătrân de 80 de ani, cu barba lungă și albă, intrând în casă și spunându-i soției sale Sefora: „Pregătește copiii că plecăm în Egipt!”?

O văd pe Sefora cum ia cei doi copii și îi pune pe măgar, iar Moise pornește înaintea lor cu toiagul în mână ca să cucerească

Egiptul.

„Unde mergi, Moise?”

„Mă duc să cuceresc Egiptul.”

Păi, Egiptul era națiunea cu cea mai bună armată din lume și cucerise o mulțime de națiuni. Ca să facem o comparație, este ca și cum un bărbat din Phoenix ar merge să cucerească Rusia.

Bătrânul acela de 80 de ani, cu barba lungă și albă, mergea să cucerească Egiptul cu un băț în mână și urmat de un măgar pe care era nevastă-sa și copiii.

„De unde știi că-l vei cuceri?”

„Așa a spus Dumnezeu; și eu sunt un martor al Lui.”

Ochii îi scânteiau: „Am văzut slava Lui și o cunosc. Sunt martorul Lui și știu că poate face aceasta, așa că mă duc să-l cuceresc.”

Și partea frumoasă a acestui lucru este că a făcut-o. Amin. A făcut-o pentru că era martorul lui Dumnezeu. Așa este. Era martorul slavei Lui. Și deși părea un caraghios s-a dus acolo.

Îmi imaginez cum îl priveau madianiții și ziceau:

„Uitați-vă la bătrânul acela! Cred că e căzut în cap!” Dar Moise văzuse slava lui Dumnezeu și știa despre ce vorbește. Da, domnilor. El s-a dus să cucerească Egiptul și a făcut-o.

Și orice om care este martor al slavei lui Dumnezeu,
a văzut slava Lui și Îl crede pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Dumnezeu are întotdeauna martori. Când Ilie a fost
luat sus și Elisei a simțit acea manta pe umeri, a știut că era mantaua lui
Ilie, așa că s-a dus la râu și a lovit apa cu ea zicând: „*Unde este acum
Domnul, Dumnezeul lui Ilie?*” (2 Împărați 2.14). El era martor că apele
râului se puteau despica, deoarece văzuse că acest lucru mai fusese făcut.
Amin.

Și noi suntem în seara aceasta martori că Dumnezeu
face șchiopul să umble, orbul să vadă, surdul să audă, cancerul să dispară,
aceasta fiind puterea învierii Lui manifestată. Voi sunteți martorii Lui. Amin.

Odată, armata filisteană a împins Israelul sus pe
țârm. Aceasta s-a întâmplat pentru că aveau un împărat decăzut care se
depărtase de Dumnezeu. Au început să devină formalți și au căzut în păcat, ceea
ce a făcut ca zilele minunilor să nu mai fie printre ei. Toată oștirea lui
Israel a dat înapoi, iar un flăcău uriaș pe nume Goliat a zis: „Să văd cine
vrea să se lupte cu mine!” Vedeți? Ei erau reci, nu mai aveau nici o trezire și
nici un martor de-al Lui.

Dar Dumnezeu
nu Se lasă niciodată fără martori. Undeva la marginea deșertului, El avea un
băiat necioplit, de care nu era mare lucru. Și iată că într-o zi a venit în
tabără cu o turtă pentru frații săi. Acel Goliat se lăuda prea mult. Da,
domnilor. A pășit în față și a început să se laude chiar în timpul când sosise
David. Când a auzit ce spune, el i-a întrebat pe frații săi: „De ce permiteți
ca acest netăiat împrejur să sfideze oștirea Dumnezeului celui viu?”

De ce? Pentru că erau învățați și deștepți, dar nu
erau martorii Lui. Însă David a zis: „Eu sunt martorul Lui!”

Atunci, Saul l-a luat și l-a echipat în armura aceea grea: a pus pe el DDLĐ și alte diplome, dar David a zis: „la jos aceste lucruri de pe mine pentru că nu știu nimic despre ele!” S-a dovedit că haina aceea ecleziastică nu se potrivește unui om al lui Dumnezeu.

Și astăzi este tot așa. O astfel de haină nu se va potrivi niciodată cu un om al lui Dumnezeu care are o experiență cu El. Lui nu-i pasă de LD, și DD.

Astfel, David a zis: „la astea de pe mine, fiindcă nu știu nimic despre ele. Lasă-mă să mă duc la luptă cu ce știu.” Amin.

Tu nu trebuie să ai o educație bogată ca să știi o mulțime de lucruri. Singurul lucru pe care trebuie să-l știi este puterea învierii lui Isus Hristos. Lăsați-mă să merg cu aceasta. Ea m-a salvat din păcat și mă va vindeca de boli.

Deci aceasta este tot ce trebuie să știi: pe El în puterea învierii Lui. Fii martorul Lui! Da, domnule.

Și David a zis: „Lasă-mă să mă duc!” Apoi a smuls de pe el acel DD și l-a dat înapoi la seminar, și-a luat praștia – legitimarea lui Dumnezeu -, și cele cinci pietre și s-a dus înaintea lui Goliat.

Când l-a văzut, Goliat a început să-și bată joc de el și i-a zis: „*Ce! sunt câine, de vii la mine cu toiege?*” (1 Samuel 17.43). Dar David a pășit înainte liniștit, și-a învârtit praștia printre degete, a potrivit o piatră în ea și i-a răspuns:

„Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu

pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o.” (v. 45). El știa pe ce stă și cum să-i iasă în față.

Oricine știe că poate înfrunta orice provocare prin Numele lui Isus Hristos. Eu am întâlnit vraci; am întâlnit demoni de tot soiul, dar în fața Numelui lui Isus Hristos au trebuit să plece. Și vă spun ceva, prieteni: atunci când biserica a pierdut Numele lui Isus Hristos, a pierdut și puterea Numelui Său.

Când Moise s-a dus în Egipt, dacă i s-ar fi putut lua toiagul din mână, ar fi fost biruit, pentru că puterea stătea în acel băț. Amintiți-vă că cu acel băț a lovit stânca; bățul acela a fost ridicat și întins peste ape, etc. Acela era toiagul de judecată al lui Dumnezeu. Și ceea ce era toiagul acela în mâna lui Moise, este Numele lui Isus Hristos pentru Biserica născută din nou. Amin. O, acel Nume!

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al tristeții și al durerii.

Când ispite sunt în jurul tău

Șoptește acel Nume sfânt în rugăciune

Și vei vedea diavolii fugind.

Da, domnilor. Acesta este Numele lui Isus Hristos.

Și David i-a zis lui Goliat: „*Tu vii împotriva mea cu sabia, cu sulită și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel.*” Priviți! Trebuia să se întâmple ceva pentru că el avea cinci pietre; și avea cinci degete cu care a înfășurat praștia cu credința în Isus. Și vă spun că atunci când a dat drumul la acea piatră, Duhul lui Dumnezeu a intrat în ea și l-a răpus pe filistean. Apoi i-a tăiat capul și toți ceilalți filistenii s-au înmuiat, în timp ce oștirea lui Israel a prins curaj și i-au biruit.

Aceasta înseamnă că oricine are o experiență cu El, trebuie să se ridice și să dovedească puterea învierii lui Isus Hristos, pentru că atunci vor prinde curaj și ceilalți și vor veni: unii în cârje, alții în scaune cu rotile, etc. Încercați numai o dată și veți vedea mulțimea care va veni după voi. Prindeți curaj și îndrăzniți!

În vechime era un bărbat care nu avea nici o experiență, dar știa că este israelit. Numele lui era Șamgar. (Judecători 3.31). Dacă citiți în Judecători, acolo scrie că „*În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea,*” (Judecători 17.6), așa cum se întâmplă cu bisericile de astăzi. Și filistenii au venit și le-au luat tot ce aveau, apoi s-au dus înapoi.

Poate că bietul Șamgar obținuse o recoltă bună în anul acela și se gândea că cu un an în urmă filistenii veniseră și îi luaseră tot ce avusese.

Îmi pot imagina cum după ce a terminat de adunat recolta și a clădit totul în hambar, privea în jur și zicea: „Am muncit din greu toată vara; poate vom rămâne cu ea în hambar.” Soția și copiii lui ziceau și ei: „Poate vom putea mânca din ea în iarna aceasta... Dar ce se aude?” Și au ascultat atenți. Se auzeau tropote: trop, trop, trop...căci se apropiau șase sute de filistenii.

„O, Doamne! Iar au venit! Tot ce putem face este să ne dăm la o parte și să-i lăsăm să ne ia tot.”

Aceasta face și diavolul. Te lasă să clădești puțin, apoi vine și dărâmă proptelele de sub tine. De ce? Pentru că îl lași. Asta-i tot. El este doar un înșelător, dar nu are nici un drept. Așa este.

Dacă aveți experiența învierii lui Isus Hristos, El a luat de la Satan orice privilegiu pe care l-a avut, a luat totul de la el. Da, domnilor. L-a dezbrăcat de tot și a dat putere Bisericii: *„Duceți-vă și faceți lucrările pe care le-am făcut Eu!”* El a luat sabia din mâna Satanei și a pus-o în mâna voastră. Amin.

O, mă simt atât de bine!

Și Șamgar s-a gândit: „Dacă aș fi fost soldat, poate aș fi putut lupta împotriva lor, dar nu sunt soldat, ci fermier. Nu am sabie, deci ce aș putea face?”

Biata lui soție plângea cu mâinile ridicate, gândindu-se la copilașii lor care aveau să sufere și în iarna aceea de foame.

Așa este. De fiecare dată când începe undeva o adunare bună, vine un fățarnic bătrân și spune: „Zilele minunilor au trecut; se poate opri adunarea!” Acesta este diavolul. Întotdeauna când biserica merge bine, se strecoară cineva înăuntru și spune: „Acesta-i doar entuziasm! Totul este fabricat; este fanatism.” Aceasta fac acei jefuitori filisteni care se întorc iar și iar. Acesta este adevărul.

Bietul Șamgar a privit în jur, și știți ce? Eu vă vorbesc vouă, sfinților: deodată a fost cuprins de o mânie sfântă. Desigur, voi știți ce vreau să spun.

Odată când am intrat într-un stadion pentru o adunare, am văzut scris un slogan: „Nu contează mărimea câinelui în luptă, ci dimensiunea luptei din câine.” Așa este.

Frate, dacă îl lași pe Satan să treacă peste tine, îți va arăta dimensiunea lui. Dar adună-te puțin și pretinde privilegiile pe care ți le-a dat Dumnezeu în Isus Hristos și te vei bucura. Așa este. Da, domnilor.

Și în timp ce acele tropote se auzeau tot mai aproape, Șamgar a fost cuprins de o mânie sfântă, așa că s-a ridicat și știți ce a făcut? A spus: „Sunt israelit și am fost tăiat împrejur (cu alte cuvinte: „Am primit Duhul Sfânt.”). Eu nu sunt un războinic, nu sunt un luptător și în privința aceasta nu pot să fac nimic, dar știu un lucru: Că Dumnezeu este cu mine! Aceasta-i tot ce știu.”

Apoi s-a ridicat, a apucat un otig de plug, care este un băț cu o bucată de aramă la capăt, și a sărit sub puterea Duhului Sfânt, știind că avea dreptate, și a ucis șase sute de filistenii. Aleluia. (Judecători 3.31).

Asta este, fraților! Șamgar era martorul lui Dumnezeu. El știa că dacă Dumnezeu l-a călăuzit pe Moise și pe ceilalți înaintași ai lui, îl va călăuzi și pe el, pentru că era israelit ca și ei.

Da, domnule care stai în scaunul cu roțile, și tu de pe targă sau oriunde ai fi, dacă ești născut din Duhul lui Dumnezeu, ai același

drept pe care îl are orice om, ca să te ridici în seara aceasta din acel scaun. Tu ești născut din nou. Ridică-te în picioare, pentru că Isus Hristos stă aici în Cuvântul Său și dovedește cine este făcând semnele și minunile învierii Lui. Ce altceva mai vrem? Amin.

Oh, cât Îl iubesc! Să nu credeți că sunt emoționat, pentru că nu sunt. Eu știu exact pe ce stau. Da, domnilor. Mă simt bine.

Șamgar a omorât toți acei filisteneni pentru că știa pe ce stă. Da, el știa totul despre aceasta și știa ce putea face; știa ce a făgăduit Dumnezeu și de aceea nu s-a temut.

Nici Iosua nu s-a temut când a văzut că Dumnezeu a despiciat râul ca să poată trece pe partea cealaltă. El era un martor că Dumnezeu a făcut aceasta. Și când au ajuns la Ierihon, Dumnezeu a zis: *„Înconjurați cetatea, voi toți bărbații de război, dând ocol cetății odată. Așa să faci șase zile.*

Șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe de corn de berbec; în ziua a șaptea, să înconjurați cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trâmbițe.

Când vor suna lung din cornul de berbec, și când veți auzi sunetul trâmbiței, tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci zidul cetății se va prăbuși, și poporul să se suie, fiecare drept înainte.” (Iosua 6.3-5). Iosua nu s-a temut, pentru că el era martorul lui Dumnezeu. Văzuse cum Iordanul se despiciasă înaintea lui și știa că Dumnezeu putea să-i dea și Ierihonul, așa că au mers în jurul zidurilor lui. Nu mai căzuseră niciodată ziduri ca acelea, dar aceasta nu avea nici o importanță. El era martor că Dumnezeu putea să-Și țină Cuvântul. Amin.

Spuneți „Amin” toți cei care aveți Duhul Sfânt.
(Adunarea spune: „Amin!”). În ordine. Voi sunteți martori că Dumnezeu Își va ține Cuvântul, este adevărat? Și dacă El
Și-a ținut Cuvântul atunci, de ce să nu-L țină și în cazul vindecării?
Dacă vei crede, El te va vindeca. Amin. Crede și ia-o! Fii martorul Lui,
fiindcă aceasta vrea El. Un martor chemat de Dumnezeu trebuie să aibă o
experiență, experiența Cuvântului. Da, domnilor.

Mă gândesc și la Lazăr, care a fost înviat din
morți. După învierea lui, ei au dat o masă și Biblia spune că *„O mare
mulțime de Iudei... au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca să vadă și pe
Lazăr, pe care-l înviase din morți.”* (Ioan 12.9). Vedeți? Ei voiau să
vorbească cu Lazăr fiindcă el era un martor că poți fi înviat din morți... Ei
voiau să-l vadă, pentru că era un martor că Isus Hristos putea învia morți.

În seara aceasta și eu sunt un martor al Lui; și la
fel voi, pentru că Dumnezeu arată semne și minuni prin care dovedește că L-a
înviat pe Isus Hristos din morți. Amin. Cum știm aceasta? Prin faptul că a
făcut semne și minuni înaintea oamenilor. Și mai cum? Prin faptul că El m-a
scos dintr-o viață de păcat și a pus în mine Viața lui Hristos. Astfel, eu sunt
un martor al învierii Lui.

Și acel bărbat din vechime, care s-a născut orb,
este un martor, pentru că Isus i-a redat vederea. Păi el era un martor pentru
acei farisei! Ei i-au zis: *„Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta
este un păcătos.”* (Ioan 9.24), dar el le-a răspuns: *„Dacă este un
păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.”* (v. 25).
Amin. El era un martor că Isus Hristos putea reda vederea. Mama și tatăl lui au
fost muștrați pentru aceasta; ei nu aveau experiență, dar fiul lor avea
experiență: era martor că a primit o vedere nouă.

Orice om care este născut din Duhul lui Dumnezeu
poate mărturisi o nouă vedere, o Viață nouă, o putere nouă. Aleluia! Dar cei

care nu știu nimic despre aceasta stau ca o scobitoare într-o murătură.
Aleluia! Da, domnilor.

El a înviat din morți și trăiește. El împărățește în
orice inimă care crede. Aleluia! Astfel, noi suntem fiii lui Dumnezeu și stăm
în locurile cerești în Hristos Isus.

O, aș vrea să-L văd, să mă uit la fața Lui,

Acolo să trăiesc, să cânt veșnic despre harul Lui.

Pe străzile slavei îmi voi înălța glasul.

Grijile au trecut, sunt Acasă în sfârșit,

În veci bucuros. (Amin, așa este).

O, har divin, ce sunet scump

Ce a salvat un nenorocit ca mine.

Pierdut am fost, dar m-a găsit;

Orb am fost, dar acum văd,

Prin pericole, neazuri și ispite,

Deja eu am trecut.

Harul m-a adus în siguranță

Și El mă va duce mai departe.

Amin. O, cât Îl iubesc! Voi Îl iubiți?

Binecuvântările Lui sunt aici, revărsându-se peste oameni, iar marele Său Duh Își face cale către inimile oamenilor, înmuindu-le și zicând: „Credeți, și veți vedea slava lui Dumnezeu!” El a spus: „*Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.*” (Ioan 12.32).

Odată, cineva m-a dus să văd o fabrică de oțel din Hammond. Când a sunat sirena, toți muncitorii au oprit lucrul, și-au dat jos șorțurile și au măturat tot șpanul în mijlocul halei. Și cel ce m-a dus acolo, mi-a zis:

„Am să-ți arăt ceva.”

„În ordine,” am răspuns eu.

A apăsător un buton și atunci s-a auzit ceva.

„De ce au măturat șpanul acela acolo?”

„Am să-ți arăt imediat,” a răspuns el, iar când a apăsător butonul acela, am auzit un zgomot, așa că l-am întrebat:

„Ce se aude?”

„Ai să vezi imediat.”

Pe deasupra culoarului trecea un cablu, și pe el a venit un magnet mare care atârna cam la distanța aceasta de șpan (Fratele Branham arată). El a atras tot șpanul și l-a dus într-o cupolă unde a fost demagnetizat, pentru a fi aruncat din nou la topit. Când totul a fost gata, el m-a întrebat:

„Ai văzut ce facem?”

„Lăudat să fie Domnul,” am răspuns eu.

„S-a întâmplat ceva, frate?” m-a întrebat el.

„Da, s-a întâmplat ceva.”

„Ce s-a întâmplat?”

„Păi, privind magnetul acesta, mă gândesc la marele Magnet din cer.” O, Doamne! Apoi am adăugat: „Am observat că unele bucăți de material au fost luate, dar altele nu.”

„Așa este,” a răspuns bărbatul acela. „Unele sunt din aluminiu și acelea nu se magnetizează.”

„Aleluia! Și ce se întâmplă cu șpanul care nu este luat de magnet?”

„Dacă observi, acela este închis jos.”

„Aleluia!”

„Dar de ce bucuri așa?” m-a întrebat el.

„Cei care sunt magnetizați de nașterea din nou și de puterea învierii Lui, Îl vor întâlni în văzduh. Întruna din aceste zile, ei vor fi magnetizați ca martori ai puterii învierii Lui. Atunci, aceste trupuri muritoare vor fi luate în cupola Cuvântului lui Dumnezeu, unde vor fi topite și modelate pentru nemurire, așa că vom primi un trup asemenea trupului Lui de slavă și Îl vom vedea așa cum este. Cum? Ca un martor magnetizat cu învierea. Când Isus Hristos, Fiul înviat al lui Dumnezeu, pune Viața învierii într-un om, acela este un martor al învierii.

Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim pentru minunatul har care ne-a fost acordat nouă, șpanul nevrednic de pe pământ, tăiat afară din familia cerească. Dar Îți sunt recunoscător, Dumnezeule, pentru că atunci când se va auzi primul sunet al „sirenei” ne vom aduna pentru răpire. Da, întruna din aceste zile glorioase, Îl vom vedea pe Cel ce ne-a dat aceste binecuvântări și ne-a magnetizat sufletele atrăgându-le spre El.

Îți mulțumim că ne-ai făcut martori ai învierii Domnului Isus, pe care L-ai înviat din morți și a fost văzut timp de patruzeci

de zile, după care S-a înălțat la cer cu sfinții care au fost înviați odată cu El, pentru a merge în slavă. Într-o zi glorioasă, El Se va întoarce înapoi împreună cu răscumpărații tuturor epocilor. O, Doamne, ajută-ne să fim gata pentru aceasta!

Și în timp ce întunericul este tot mai mare peste pământ, fie ca Lumina noastră să strălucească tot mai tare. În seara aceasta, Te rog să luminezi orice suflet și să faci ca puterea glorioasă a învierii să strălucească peste această audiență.

Tu Te-ai smerit atât de mult încât ai venit jos luând chipul unui om păcătos; Te-ai făcut trup și ai locuit printre noi, singurul născut din Tatăl.

Doamne, ne gândim cât de mult ne-a iubit, încât Și-a dat Viața pentru noi, prin jertfirea Sa făcând posibilă apropierea noastră de Dumnezeu. Prin sărăcia Lui, noi am fost făcuți bogați și suntem plini de recunoștință pentru că a spus că *„cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

O, Doamne, Te rog să-Ți arăți puterea în seara aceasta, dar nu pentru că trebuie s-o faci, ci ca să se împlinească Cuvântul Tău, fiindcă este scris că ai făcut acele lucrări, ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin proroci.

Doamne, îngăduie ca în seara aceasta să se vadă semnul lui Mesia, ca să se împlinească ceea ce a spus Domnul Isus: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.”* Ascultă-ne, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În ordine. Eu cred că Dumnezeu vă va binecuvânta, vă va ajuta și vă va descoperi că în adâncul inimii omenești este dorința de a fi aproape de El. Și în inima mea este această dorință.

Acum, dacă este ceva ce aș putea face ca să vă ajut, prieteni creștini, aș face cu bucurie, dar singurul lucru pe care îl pot face este ca înainte de a chema rândul de rugăciune pe platformă, să declar hotărât că Isus Hristos nu este mort, ci a înviat și este viu în vecii vecilor.

Dacă trupul Lui ar fi fost furat din mormânt, ar fi adevărată versiunea evreiască, și la fel dacă El nu-și ține Cuvântul. În cazul acesta, religia mahomedană este la fel de bună ca și creștinismul, și la fel celelalte religii. Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că în acest ceas întunecos, noi avem dovada învierii Lui.

Priviți cum era El când a fost pe pământ: era un vorbitor minunat, nu era educat și avea un limbaj popular. Era îmbrăcat ca un om obișnuit, nu ca preoții din timpul acela, așa că oamenii nu Îl puteau deosebi de ceilalți.

Se spune că două femei tinere l-au făcut o haină care nu avea nici o cusătură. Îmbrăcat cu ea a trăit, a dormit și a murit, iar soldații au tras la sorți pentru ea.

Cât timp a fost pe pământ, El a fost un om al durerii și obișnuit cu suferința. Era atât de deosebit, încât din câte știu, nimeni nu a putut să-L picteze.

Vă spun cu toată smerenia, că El mi-a dat harul să-L pot vedea de două ori în vedenii, și nădăjduiesc să-L mai văd o dată înainte de a muri. Nu există nici un artist care să-l poată ilustra caracterul, pentru că,

deși arăta ca un om care atunci când vorbea rupea lumea în două, era atât de smerit încât atunci când Îl vedeai îți venea să plângi. Dar noi Îl iubim și El ne iubește pe noi. Întreaga Lui Ființă este numai iubire.

Când a fost aici pe pământ, a fost un Slujitor supus și a fost ascultător până la moarte. Și aceasta, din pricina dragostei pentru noi. Fiind Tatăl omenirii ce altceva putea să facă, decât să ne iubească și să moară pentru noi? Ca Om, El a spus în Ioan 5.19: *„Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* De aceea, nu a vindecat pe nimeni și a spus întotdeauna că a făcut doar ce l-a arătat Dumnezeu în vedenie. Și încă ceva: El cunoștea gândurile oamenilor, dar nu era un cititor al gândurilor, cum sunt cei de pe stradă, pentru că aceasta este lucrarea diavolului. Isus cunoștea gândurile lor; știa ce fel de audiență avea.

Odată, o femeie s-a atins de El prin credință. Imediat, S-a întors și a zis: *„Cine s-a atins de Mine?”* (Luca 8.45). Apoi a privit prin mulțime până a văzut persoana care se atinsese de El și i-a zis: *„Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.”* (v. 48). Este adevărat? Și a spus că toate acele lucrări pe care le-a făcut El, *„...le veți face și voi. Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar **voi** Mă veți vedea.”* Care **voi**? *„**Voi** Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi **cu voi**, chiar **în voi**, până la sfârșitul lumii; Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.”* Dacă aceasta nu este Evanghelia Lui curată, nu știu ce este.

Acum, dacă El a înviat din morți și trăiește în seara aceasta, înseamnă că Biserica Sa va fi legitimată prin aceleași lucrări care L-au legitimat și pe El. *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* Este adevărat?

Fie ca El să vină și să vă binecuvânteze pe toți în

seara aceasta. Fie ca Îngerul lui Dumnezeu, a cărui fotografie este aici, să vină printre noi. Mama mi-a spus că aceeași Lumină a venit peste leagănul meu când aveam doar trei minute de viață. Și primul lucru pe care mi-l amintesc din viața mea este o vedenie. Tot ce mi-a spus a fost întotdeauna perfect adevărat, ceea ce dovedește că El este Dumnezeu. Vedeți, nu eu fac aceste lucrări, ci El.

Noi suntem frați, iar El este deja prezent pentru că Îl văd de multe ori deasupra voastră. Da, El este aici ca să vă binecuvânteze și să vă ajute.

După părerea mea, este același Stâlp de Foc care a condus poporul Israel, fiindcă orice cititor al Bibliei știe că Acela era Îngerul Legământului, Hristos. Așa este. Și El S-a făcut trup, a locuit printre noi și a zis: *„Am venit de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu.”* Este adevărat?

Priviți cum au trăit creștinii Noului Testament.

Pavel a avut vedenii. Astfel, când a ajuns în strâmtoare, a primit o vedenie și i s-a spus: *„Du-te în Macedonia.”* Apoi, când au fost pe mare timp de patruzeci de zile, din pricina acelei furtuni puternice, fără lună, fără stele, fără prea multe șanse de salvare, Îngerul Domnului a venit la el și i-a zis: *„Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului...”* (Fapte 27.24). Și în timp ce corabia se clătina purtată de valuri, el a ridicat mâinile și a strigat: *„...fiți cu voie bună; pentru că nici unul din voi nu va pieri...”*

Un înger al Dumnezeului, al căruia sunt eu, și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte,” și eu cred că se va întâmpla întocmai cum mi-a arătat. (v. 22-23). Vedeți? Isus Hristos este Același și astăzi.

Când Anania și Safira au pășit în față cu o minciună ticluită, Petru, peste care era Duhul Sfânt, a muștrătat păcatul lor și le-a spus ce au făcut.

Voi ați văzut acest lucru practic, pentru că seară de seară, Duhul Sfânt a descoperit și a arătat o mulțime de lucruri ascunse.

O, nu-i așa că vă bucurați? Ar trebui să fim cei mai bucuroși oameni din lume pentru că suntem creștini și trăim în acest timp. Nu priviți după ceva mai mare, pentru că nu puteți avea ceva mai mare decât Duhul Sfânt. Lăsați-L să se miște și să vă ajute, pentru este aici chiar acum.

Lăsați credința liberă, oricât de mică ar fi.
Lăsați-L pe Dumnezeu să lucreze în felul Său cu voi, și o va face.

Dacă am mărturisit adevărul învierii lui Isus Hristos și El va mărturisi despre mine că v-am spus adevărul. Și dacă va mărturisi aceasta, atunci ar trebui să-L credeți.

Fiți atenți! Fiecare păcătos de aici este deja salvat; a fost salvat în urmă cu 1900 de ani, dar nu-i va ajuta la nimic până când nu acceptă acest lucru.

Fiecare bolnav de aici a fost vindecat în urmă cu 1900 de ani, dar nu-i va ajuta la nimic până când nu va accepta aceasta. Acceptați, credeți și veți fi bine! Fie ca Domnul să vă binecuvânteze.

(Fratele Branham vorbește cu cineva despre numerele de rugăciune).

Prieteni, voi nu trebuie să aveți numere de rugăciune ca să fiți vindecați. Numărul de rugăciune nu are nimic a face cu vindecarea voastră. El este doar pentru a păstra ordinea aici.

Aș vrea să fiți cu toții plini de respect. Câți credeți că Isus Hristos a înviat din morți? El este viu în seara aceasta.

.....

Nădăjduiesc că dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară ne vom întâlni în clădirea cealaltă. Rugați-vă pentru mine, fiindcă trebuie să aștept câteva minute să văd dacă vine Duhul Sfânt. Eu sunt un om obișnuit și trebuie să-L aștept pe El, pentru că este vorba de darul Lui. Voi știți că întotdeauna Îl aștept pe El; și trebuie să aștept până când sunt uns de binecuvântarea Lui. Fie ca El să trimită ungera Sa, spre slava Lui, nu a mea.

Să nu uitați că El aude orice cuvânt rostit. Nu este pentru slava mea, ci este pentru slava lui Dumnezeu, ca poporul să poată ști că El a înviat din morți și trăiește în seara aceasta, printre noi, în puterea învierii Sale.

În Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iau sub control orice duh de aici, spre slava și adevărarea lui Isus Hristos cel înviat.

Frate Moore, adu-i pe oameni aici. În ziua judecății, când tainele inimilor vor fi descoperite, veți vedea că vă spun adevărul și că Cel pe care-L vedeți în această fotografie, stă în locul acesta, la nici două picioare depărtare de mine.

Aș vrea să puteți trece de la o dimensiune la alta și să simțiți asigurarea învierii și puterii Lui, cu cel de-al șaselea simț. Când se întâmplă aceasta, tot ce este aici devin mic și neînsemnat.

Laudă și slavă să-I fie aduse scumpului, minunatului și slăvitului Domn Isus Hristos, Trandafirul din Saron, Crinul din Vale, Luceafărul de dimineață.

Toate celelalte religii sunt false! Numai Isus Hristos are dreptate și El este Fiul Dumnezeului celui viu.

Bună seara. Apropie-te, te rog. Cineva mi-a spus că aseară n-am vorbit destul de tare, după ce a venit ungera. Nu mi-am dat seama.

Soră, presupun că nu ne cunoaștem, este adevărat?

Din câte știu, eu nu te cunosc. Deci suntem un bărbat și o femeie care ne-am întâlnit în călătoria noastră, iar într-o zi ne vom întâlni din nou. Atunci va trebui să stăm în prezența Lui și să dăm socoteală pentru tot, de aceea, rugăciunea mea este ca Dumnezeu să aibă milă de noi.

Când a fost pe pământ, Domnul nostru a umblat ca un om obișnuit, a băut, a dormit, a fost obosit, etc., dar când a intrat în dumnezeirea Lui, El a fost mai mult decât un om. „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.*” Dumnezeu l-a dat lui Hristos Duhul fără măsură, dar nouă ni-L dă cu măsură, așa că eu cred că El a înviat din morți.

Când era pe pământ, El a stat de vorbă cu o femeie.

Ea a venit să scoată apă din fântână, iar El i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*”

Probabil a văzut că femeia avea nevoie de ceva sau i-a fost milă de ea. S-a gândit că dacă va

intra în contact cu duhul ei, va afla care este problema ei; sau poate că Dumnezeu l-a arătat într-o vedenie că ea va veni acolo. Oricum, când a vorbit cu ea, a intrat în contact cu duhul ei și astfel a putut să vadă care era problema ei, așa că i-a zis: „*Du-te și adu pe bărbatul tău.*” „*N-am bărbat,*” a răspuns ea.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat.”

Când a auzit aceste cuvinte, femeia a zis: *„Doamne, văd că ești prooroc.”* Apoi s-a dus în cetate și le-a zis oamenilor de acolo: *„Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”* (Ioan 4).

Noi știm că El a înviat din morți și că a promis că lucrările pe care le-a făcut El, le vom face și noi. Ceea ce s-a întâmplat cu femeia de la fântână a fost un miracol, nu-i așa? Un miracol asemenea învierii din morți. El a fost un străin față de femeia de la fântână, dar Și-a dovedit divinitatea prin faptul că a știut cine era și câți bărbați a avut.

Un miracol a fost și atunci când a venit Natanael, iar El a zis: *„Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este vicleșug.”* (Cu alte cuvinte: „Un creștin sincer).

„De unde mă cunoști?” I-a zis Natanael.

„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” (Ioan 1.47-48). Aceasta a fost cu adevărat o minune.

Dacă în seara aceasta Isus Hristos ar face aceeași minune, dacă mi-ar spune care este problema ta, ai crede? Dar audiența va crede? Fie ca El să se îndure de noi.

Inima ta este plină de tristețe pentru altcineva.
Este vorba de fiul tău care nu este salvat. Are ambele picioare rupte, este

adevărat? Da. Domnul nostru Isus trăiește, nu-i așa? Dumnezeu să te binecuvânteze. Dar văd că mai ești neliniștită din cauza cuiva. Văd venind o fată; este sora ta și are o boală de ochi. Și ai încă o soră, iar ea are o boală de inimă. Du-te, crede și Isus Hristos o va face bine. Fie ca Domnul Dumnezeu să facă aceasta în Numele lui Isus Hristos.

Câți de aici vreți să fiți vindecați dar nu aveți numere de rugăciune? Să credeți! Tot ce vă cer este să credeți din toată inima.

Bună seara. I-ai dat numărul de rugăciune domnului More. Așa-i?

Nu vă grăbiți! Stați liniștiți și fiți respectuoși! Țineți-L pe Hristos în gândul vostru și imaginați-vă că El stă chiar aici în aer și privește în jos la gândurile noastre și la ceea ce spunem.

În ordine. Nu ne cunoaștem, este adevărat? (Sora îi spune ceva fratelui Branham). Păi dacă m-ai văzut în urmă cu șase ani, nu cred că știi ceva despre tine. Tu trebuie să vii la Dumnezeu și asta-i tot. Ești bolnavă, pentru că te văd undeva la un doctor. Ai probleme cu stomacul: mâncarea nu merge în jos, ci vine înapoi. Este adevărat? Și mai văd o problemă la ficat. Văd că un doctor scund îți face raze X. Ești programată pentru operație. Dumnezeu să te binecuvânteze. Vino aici.

Tată, Tu ai spus în Cuvânt că „*orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.*” (Ioan 18.18). Fie ca această femeie, în fața căreia stă o operație, să fie operată de „bisturiul” Atotputernicului Dumnezeu, de Duhul Sfânt. Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Fiți respectuoși cu toții! Iubiți-L pe Domnul Isus și spuneți: „Doamne, Îți sunt atât de recunoscător pentru că ești cu noi în seara aceasta!” Dacă aveți credință, sunt sigur că Dumnezeu va fi cu voi și vă va ajuta.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dacă crezi... Știu că ești tulburată, dar continuă să crezi. Eu nu pot spune nimic până nu-mi arată El ceva. Spune-i să creadă.

Acesta este pacientul? În ordine. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a înviat din morți și în seara aceasta trăiește în Biserica Sa, lucrând în mijlocul poporului Său. El își iubește poporul; și îi iubește pe păcătoși. Da, El ne iubește, vă iubește și mă iubește.

Suntem străini unul față de celălalt, așa-i? Dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Dacă eu, fratele tău, aș putea să fac ceva pentru tine și n-aș face, ar fi inuman, pentru că și animalele se ajută unele pe altele. Adevărul este că dacă aș putea să te ajut, aș face-o, dar eu nu pot face nimic altceva decât să spun ceea ce văd. Înțelegi, așa-i?

Este ceva cu vorbirea ta... sau cu limba ta. Nu vorbești bine. Ești grav bolnav, dar nu ești un caz fără speranță. Poate nu știi, dar ai o tumoare pe creier și din cauza ei se întâmplă lucrul acesta. Tu nu știi de ea, însă acesta este adevărul.

Văd lângă tine și o femeie brunetă. Este asistentă medicală, sau ceva de felul acesta. Da... Ai un copil care este bolnav de leucemie... Oh, văd că ai mai fost vindecat. Da, văd că m-am rugat pentru tine și ai fost vindecat de cancer la stomac. Aveam un costum gri cu dungii. M-am rugat

pentru tine și ai primit Duhul Sfânt, iar acum încerci să predici, este adevărat? Vino aici.

Milostivule Tată ceresc, Te rog să lași ca harul Tău să se reverse peste bărbatul acesta, pentru că îl condamn pe vrăjmașul care vrea să-i ia viața. Fie ca el să-l părăsească.

Satan, te provoc prin Dumnezeu cel viu, care a luat controlul asupra ta prin Numele lui Isus Hristos, ca să te îndepărtezi de bărbatul acesta! Fie ca el să fie bine. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Du-te, bucură-te. Mulțumește și laudă-L pe Domnul Isus pentru îndurarea Lui față de tine.

Tot ce trebuie să faceți este să credeți. Aveți credință în Dumnezeu!

Tu crezi? Mă refer la doamna cu artrită. Da, doamna de lângă tine... Crezi că Dumnezeu te-a vindecat? Pune mâinile peste prietena ta. Ea are o tumoare la sân dar Dumnezeu o face bine.

Tată ceresc, Te rog să mustri acele duhuri. Ele au crezut că se ascund, dar de Tine nu se pot ascunde. Ieși afară! Te provoc în Numele Domnului Isus să părăsești această femeie! Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te acasă și fii bine în Numele lui Isus, Fiul lui Dumnezeu.

Reumatismul te-a schilodit așa? Tu, care stai la capătul rândului, cu reumatism și probleme cu stomacul. Să crezi din toată inima că Isus Hristos te face bine. Trebuie doar să crezi. Dumnezeu să fie cu tine.

Acesta este pacientul? Bună seara. Bănuiesc că nu ne cunoaștem. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Și Isus Fiul lui Dumnezeu a înviat din morți, nu-i așa?

Tu, care stai acolo în scaun, să nu crezi că problema ta este prea grea. Tot ce trebuie să faci este să crezi din toată inima.

Îl iubiți din toată inima?

Te rog să mă ierți, domnule. Deci suntem străini unul față de celălalt, așa-i? Dar Dumnezeu știe totul despre noi și El poate să descopere care este problema ta. Crezi că am spus adevărul? Tu ești foarte bolnav. Problema ta este la plămâni. Te văd undeva în cabinetul unui doctor care face un semn pe radiografie. Unul dintre ei este negru și a spus că este puroi, este adevărat?

Ai mai fost la un doctor, departe, undeva unde este un lac... este vorba de Rochester. Ai fost la frații Mayo, este adevărat? Spun aceasta pentru că văd o clinică mare. Vino aici. Frate, chiar dacă ei au dat greș, Dumnezeu nu dă greș niciodată.

Tată ceresc, revarsă binecuvântarea Duhului Sfânt peste acest frate plăpând. Fie ca Duhul Atotputernicului Dumnezeu să-l facă bine, pentru că cer aceasta prin Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Crezi că Domnul te va vindeca și pe tine de plămâni?

Crezi că El te face bine? Dacă crezi din toată inima, poți fi bine. Accepți aceasta? Spune: „Lăudat să fie Domnul!” Ridică mâna și spune: „Lăudat să fie Domnul!” Dumnezeu să fie cu tine și să te ajute.

Ce mai faci, doamnă? Tu suferi de cancer la stomac.

Așa este. Mamă, poate te gândești că ești bătrână, dar Avraam a fost mai bătrân decât tine, atunci când i-a dat Dumnezeu făgăduința. Vino aici. Crezi din toată inima? Dacă puterea Atotputernicului

Dumnezeu este aici, El îți cunoaște viața. Nu eu, ci El, pentru că nu becul dă lumina, ci curentul din bec.

Bunule Tată ceresc, îl mustru pe vrăjmaș ca s-o
părăsească în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Satan, ieși afară din ea! Amin. Dumnezeu să te
binecuvânteze, soră. Du-te și fie ca Domnul să fie cu tine și să te ajute.

Tu te-ai simțit cumva ciudat când ne-am rugat pentru
femeie, nu-i așa? Du-te, bucură-te și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru că ai
fost eliberată în același timp cu ea. Amin.

Vino, doamnă. Dacă Atotputernicul Dumnezeu este aici
și El știe exact care este problema ta, Îl vei accepta?

Am început să slăbesc foarte tare...

Doamnă, crezi că Dumnezeu te-a eliberat de tumoarea
pe care o ai? Da? Amin.

Tu crezi că el ți-a vindecat boala de stomac? Du-te și mănâncă-ți cina.

Credeți din toată inima. Credeți că Dumnezeu este aici ca să vă vindece? Atunci de ce nu-L acceptați? Ridicați-vă în picioare! Ridicați-vă chiar acum din scaunele cu rotile!

Atotputernicule Dumnezeu, Te rog în Numele lui Isus Hristos să vindeci orice bolnav de aici. Fie ca puterea Ta să se miște printre noi, fiindcă condamnăm orice diavol prezent aici. Ieși afară din acești oameni, duhule necurat! - **Amin** -